

מוריס רחמני

מוריס נולד במצרים, בן יחיד להוריו עליזה ויעקב (ז'ק).

אביו היה אסיר ציון.

בן 11 היה כשליח לצרפת, במסגרת עליית הנוער, ושהה שם שנה אחת. עלה ארצها והתחנך ארבע שנים בקבוץ גבעת השלושה. מלחמת העצמאות לפניה גיוסו לצה"ל עבר לגור עם הוריו.

התגייס לצה"ל בשנת 1956 והשתתף - כאיש השריון - במבצע קדש (מלחמת סיני).

בשנת 1959 השוחרר משירות החובה בצה"ל והתגייס למשמר הגבול.

בשנת 1965 התחתן ושהה לאחר מכן החל להקים את ביתו: בין השנים 1966 ל-1972 נולדו ארבעת ילדיו: שתי בנות, ושני בניים. בשנת 1972 גם סיימם מוריס קורס קצינים בצה"ל. במהלך ששת הימים שירת מוריס בגדה, והמשיך בשירות זה גם בשתיים עשרה השנים הבאות, שם גם עבר את מלחמת יום הכיפורים.

בשנת 1982, לאחר 25 שנים שירות, פרש מוריס לגמלאות,

מוריס רחמני

אולם חזר לשרת עם פרוץ מלחמת שלום הגליל. הוא גויס לשמש כצין קישור עם הא"מ. שירות במחנה אנצ'ר. בעבור שבוע ימים לגיוסו, ב"ג בסיוון תשמ"ג (15-05-1983) נהרג.

מוריס רחמני

לדמותו

מוריס היה מסור מאד לעבודתו. גם כאשר היה חולה לא נעדך מן העבודה.

אם לאagiיע לעבודה יצטרכו חברי לעבוד יותר, ואיך אוכל להטיל זאת עליהם?" היה חוזר ואומר באוזני אשתו שדאגה לו. ואמנם יחסו זה עורר הערכה רבה אליו ופיתח ידידות אמת ביןו לחבריו.

בילדותו לא זכה ליהנות מARIOת בית חמה אלא לתקופות קצורות. אולי משום כך, אולי משום תכונתו, הייתה בו האהבה לזרות והחומר קרן ממנו. כאשר היה מגיע לחופשה - בעת שירותו במא"ב - היה כל כלו מסור לבית.

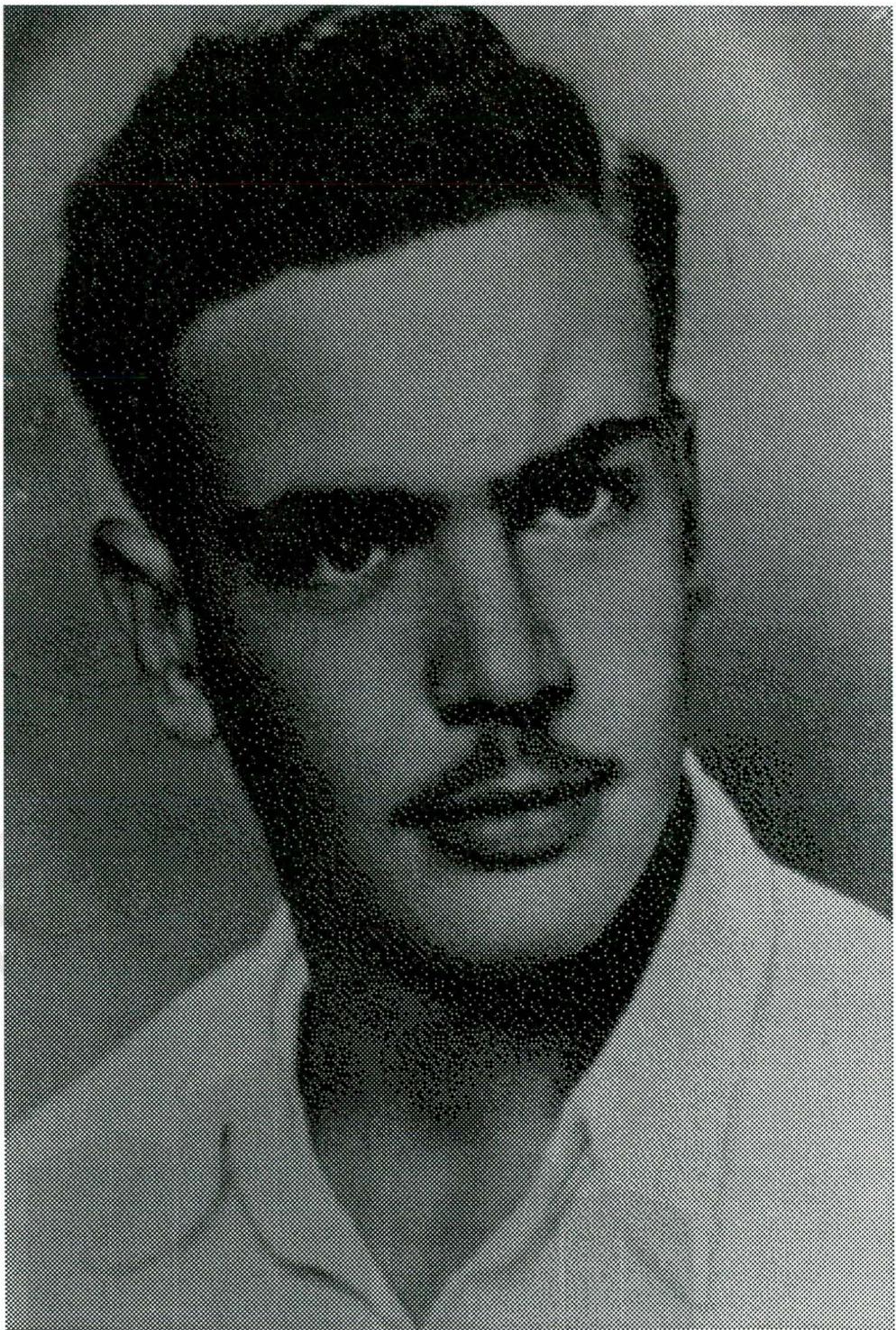
היה שלוח את אשתו לטיפיל עם הילדים והיה דואג לענייני הבית ומcean הארכות. הוא השtopic תמיד להיות עם אשתו והילדים ולא עזב את הבית.

"בשבילי, הבלוי עם הילדים הוא הבראה", היה אומר ושולח את אשתו לנוח. וכמה כבוד העניק לכל המשפחה ולכל אדם.

יד לבנים - חדרה

**מוריס רחמני
בן עליזה וג'ק רחמני**

18/08/37
15/05/83

י"א באלוול תרצ"ז
י"ג בסיוון תשמ"ג

נולד ביום
נפל ביום